

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Disputationes|| ROBERTI BELLAR-||MINI E SOCIETATE
IESV,|| DE CONTROVERSIIS CHRISTIANAE|| FIDEI,
ADVERSVS HVIVS TEM-||poris Hæreticos,||**

Tribus Tomis comprehensæ.||

De Baptismo Et Confirmatione - Dvobus Libris Explicata

Bellarmino, Roberto Francesco Romolo <Heiliger>

Ingolstadii, [1599]

VD16 B 1607

XVI. Per Baptismum non liberari homines ab obligatione legis
Ecclesiasticæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-53934](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-53934)

Scripturam, quam relinquo tibi, ego urgeo Dominum, qui Rex est Scripturae. Egregia sanè solutio, quasi Christus, & Scriptura contraria sint, & non potius Christus per Scripturam nos alloquatur. Vt omittam, quod hic ille est Lutherus, qui in libro de abroganda Missa, & in omnibus ferè scriptis suis, sola Scriptura fretus contemnit omnes Patres, omnia Concilia, omnem Ecclesiam & totius orbis terrarum consuetudinem. Nimirum illud assequi voluit, ut ipse vnus non solum pro omnibus Patribus, & Concilijs, sed etiam pro omnibus diuinis literis haberetur.

CAPVT XVI.

Per Baptismum non liberari homines ab obligatione legis Ecclesiasticæ.

TERTIA propositio: *Non liberat Baptismus homines ab obligatione Ecclesiasticæ legis.* Hæc habetur in 8. can. Concilij, estque posita aduersus Lutherum, qui in libro de captiuit. Babylon. cap. de Baptismo, & alibi passim docet, non posse Papam, aut vllum hominum vnã syllabam statuere, qua obligentur conscientia hominum baptizatorum.

Vbi illud est **OBSERVANDVM**, alio modo ab aduersarijs liberari fideles ab obedientia legum diuinarum, & alio modo ab obedientia legum humanarum. Nam diuinas leges affirmant obligare in conscientia, ita vt sit peccatum eas violare, sed tamen addunt fidelibus indulgeri eiusmodi præuentiones, seu non imputari; ac per hoc idem esse, ac si liberi essent ab earum legum obseruatione. At leges humanas, siue Ecclesiasticas, siue politicas affirmant non obligare in conscientia, nisi ratione scandali, aut contemptus, quæ sunt prohibita lege diuina. Itaque transgredi legem humanam etiam studiosè, non modò non imputatur ad peccatum, sed neque est vllum peccatum apud aduersarios. Quare tam Kemnitius, quam Calvinus, ille in suo Examine, iste in suo Antidoto canonem istum 8. simpliciter reiciunt, ac Lutheri sententiam aperte defendunt.

Sed quoniam hunc errorem nos accuratè refutauimus in disputatione de summo Pontifice, & breuiter in lib. 2. de Sacramentis

mentis in genere, cap. 31. de caeremoniis, satis erit hoc loco ostendere, obligationem legis humanæ non pugnare cum Baptismo. Id quod fiet soluendo ipsorum obiectionē, quæ est huiusmodi: *Per Baptismum addicimur diuinæ seruituti; ergo liberamur ab omnibus aliis vinculis. Atq; hoc est, quod Scripturæ passim docent. Matth. vlt. Baptizantes eos in nomine Patris, & Filij, & Spiritus sancti, docentes eos seruare quæcunq; mandata vobis* 1. Cor. 7. *Precio empri estis, nolite fieri serui hominum. Coloss. 2. Si mortui estis cum Christo ab elementis huius mundi, quid adhuc decretis mundi tenemini iuxta mandata, & doctrinas hominum? Ezech. 20 In preceptis patrum vestrorum nolite ambulare. Matth. 15. Frustrà colunt me mandata hominum.* Et hæc quidem profert Kemnitius: addit verò vnum, quod solum Caluino satis fuit: *Et vnus est Legislator, inquit Iacobus, cap. 4. qui potest perdere, & saluare Vbi hoc falsum esse, inquit Caluinus, demonstrauerint, non recusabimus, quin sui nos legibus adstringant.*

AT non opus est demonstrare id esse falsum, quod Iacobus dicit, cum sit verissimum; sed ex illo vero non bene intellecto falsum aliquid, & perniciosum, & verbo Dei repugnans à Caluino perperam esse collectum. Iacobus enim de summo Legislatore loquitur, qui ita fert aliis leges, vt nullas ab alio accipiat, qui que ita potest perdere, & saluare, quos damnauerit, aut absoluerit, vt nullius ope indigeat, & à nullo impediri queat: talem autem Legislatorem fatemur non esse Papam, neque Imperatorem, sed vnum, & solum Deum. Sed non inde bene colligitur nō esse etiam homines quosdam verè legiflatores, licet sub Deo summo Legislatore constitutos; ita vt sicut inferioribus dant leges, ita etiam accipiant ipsi à superiore, id est, à Deo.

Esse autem eum sensum Iacobi patet, PRIMO ex ipso contextu. Nam probare volebat Iacobus non debere homines aliis hominibus detrahere. Id probat, quia lex Dei id prohibet: *Qui enim, inquit, detrahit fratri detrahit legi, quasi lex bona non esset. Non esse autem detrahendum legi, probat, quia: Qui detrahit legi, iudicat legem; qui autem iudicat legem, non est factor legi, sed iudex.* Nullum autem esse debere iudicem legis diuinæ, probat, quia: *Vnus est Legislator, id est, vnus solus est, qui dat omnibus legem, & omnes omnino, illo vno excepto,*

cepto, subiecti sunt legi. Hoc argumentum S. Iacobi bene intellectum, nihil aliud probat, nisi nullum esse præter Deum talem Legislatorem, qui non ab alio legem accipiat. Sed et ratio idem patet, quia Scripturæ, quæ certè secum nõ pugnant, non rarò nomen legislatoris, & iudicis tribuunt hominibus, vt Prouerb. 8. *Per me Reges regnant, & legum conditores iustitia decernunt.* Psalm. 2. *Erudimini qui iudicatis terram.* Et confirmatur ex similibus, Matth. 23. *Vnus est Pater vester, qui est in cælis.* Item: *Magister vester, vnus est Christus.* Et tamen Apostolus vocat se Patrem, I. Corint. 4. & Magistrum 2. Timoth. 1.

Ad alia, quæ sunt solius Kemnitij, RESPONDEO, per Baptismum nos Deo addici in seruitutem, ac proinde liberari a seruitute contraria. Contraria autem seruitus, non est obedientia, & seruitus, quæ præstat hominibus, sed seruitus Diaboli, & peccati; illa enim sola impedit, ne seruiamus Deo, ista autem iuuat potius, quàm impedit. Vnde Roman. 6. dicitur: *Liberati à peccato, non ab hominibus, serui autem facti Deo.* Et idem Apostolus, passim imperat, vt obediant per Baptismum serui dominis, filij parentibus, priuati magistratibus, tum politicis, tum etiam Ecclesiasticis, Ephes. 6. Coloss. 3. Rom. 13. Hebr. 13. & alibi.

AD PRIMUM locum ex Matthæi ultimo. Si Kemnitius nosset rationem argumenta conficiendi, ita argumentari deberet. Dominus iubet, vt doceantur baptizati seruare omnia ipsius præcepta. Sed vnum ex eius præceptis est, vt obseruamus leges prælatorum, Luc. 10. *Qui vos audit, me audit.* Ergo pugnat cum verbo Domini, & cum professione Baptismi, nolle obligari ad leges Ecclesiasticas obseruandas. Et si enim Dominus Matthæi ultimo non expressè, & nominatim iussisset seruari leges Ecclesiæ, tamen generatim, & implicite mandauit.

AD SECUNDUM ex I. Corinth. 7. Non prohibet Apostolus seruitutem humanam absolutè; nam eandem ibidem approbat tanquam vtilem, ad humilitatem; sed solùm quatenus contraria esset diuino obsequio; quod fieret, si quis homini seruiret in iis, quæ sunt contra Deum, vel si homini seruiret præcipuè propter hominem, cum seruiendum sit etiam homini propter Deum, cuius præcipuè serui sumus. Quem serui-

sum expressit Apostolus clariùs, Coloss. 3. vbi iubet seruis, vt dominis suis seruiant tanquam Christo, ita vt in homine, cui seruiant, non tam hominem considerent, quàm Christum, ob cuius amorem libenter subiiciuntur homini.

Ad alia loca respondimus in vltimo capite libri de Sacramentis in genere.

CAPVT XVII.

Per Baptismum non fieri irrita omnia vota.

 VART A propositio: *Per Baptismum non sunt irrita omnia vota.* Hæc habetur can. 9. Concilij Tridentini, estque contra Lutherum in lib. de captiuitate Babylonica, cap. de Baptismo, & in libro de votis monasticis, necnon Calvinum in Antidoto, & Kemnitium in Examine huius can. 8. qui docent, per Baptismum liberari hominem ab omnibus votis, non solum quæ antea, sed etiam quæ postea fecerit, excepto illo vno, quod fit in Baptismo, cum promittimus nos Dei legem seruaturus.

Fundamenta ipsorum sunt. **P**RIMO, quia Deus in Testamento veteri disposuit de votis, quomodo fierent, & quando, & de quibus rebus. At in testamento nouo Christus, & Apostoli nihil præscripserunt, nisi vnicam promissionem, quæ fit in Baptismo, Matthæi vlt. **S**ECUNDO, quia vel vouere volumus res à Deo præceptas, aut non præceptas. Si præceptas, frustra id facimus, cum in Baptismo vouerimus omnia præcepta. Si non præceptas, iam pugnamus cum Baptismo, qui nos liberauit ab omnibus humanis inuentionibus. **T**ERTIO, in Baptismo plus vouemus, quàm implere possumus; ergo stultus est, qui aliquid aliud vouet, & iniuriam facit Baptismo, quasi votum in eo factum non sit sufficiens.

Sed hæc fundamenta debilia sunt. Nam vt ad **P**RIMVM respondeamus, etiamsi Christus, & Apostoli nihil de votis præscripsissent, mirum non esset, cum vota sint de iure naturæ, vt patet ex voto Patriarchæ Iacob, Genes. 28. tamen falsum est Apostolos nihil de votis tradidisse, cum 1. Timoth. 5. B. Paulus omnium interpretum consensu de voto continentia loquatur, vbi dicit, viduas quasdam, si nubant damnationem habere, quia primam fidem irritam fecerunt.